

saaledes, at den er fuldstændigt udtømmende, og man maatte derfor hellere lade det blive ved det i Lovudkastet brugte Udtryk, idet der jo har uddannet sig en vis Praxis, et vist almindeligt Begreb om, hvad man skal forstaae ved et Sted. Naar man vilde holde sig til denne Definition, vil det f. Ex. sees, at det vilde være tvivlsomt, hvorledes der skal forholdes i det Tilfælde, hvor en Fabrikherre eller, som det i den senere Tid er blevet Skik og Brug i Hyl-land, en større Godseier opfører flere Huse til sine Arbejdere, enten Huusmænd eller Fabrikarbejdere. I det Tilfælde hører den Slags Bygninger vistnok alle til en samlet Bedrift, men jeg troer dog ikke, at Nogen lettelig vilde paastaae, at saadanne Bygninger, naar de laae langt fra Gaarden, eller naar de ikke vare egentlig sammenbyggede dermed, hørte til det hele Complex af Bygninger, som vare nødvendige til selve Uds- eller Fabrikdriften, og burde betragtes som et samlet Sted. Paa den anden Side vilde, for at tage et Exempel fra en anden Side, naar der kun opførtes eet Huus og i dette den ene Længde indrettedes til Skomagerværksted og den anden til Skræberværksted, disse to Længder nødvendigt, forekommer det mig, høre til et og samme Sted, om end ikke til en samlet Bedrift. Jeg vilde derfor ansee det for rigtigt, at man ikke tilspøiede nogen Definition, men blev staaende ved Lovudkastets Udtryk. Med Hensyn til Endringsforslaget til § 2, hvorved der er foreslaaet, at der efter Ordet „Grundmure“ skulde tilspøies „af brændte Steen“, forekommer det mig ogsaa meget lidet ønskeligt, at dette bliver antaget. Det har i det Mindste, saavidt mig bekjendt, bestandigt været antaget, at ved Grundmure forstodes kun en Mure af brændte Steen. Naar man altsaa tilspøier Udtrykket „af brændte Steen“, vil man kaste en efter min Mening unødvendig Tvivl ind i Lovgivningen, idet der deraf kunde opstaae Uvished om Fortolkningen af flere Bestemmelser i Bygningslovene for Kjøbstæderne og for Kjøbenhavn. Med Hensyn til det andet Endringsforslag om, at der imellem Ordene „Stens“ og „Tilfælde“ skulde indskydes „eller 8¹/₂ Tommes“, saa anseer jeg det for ikke meget væsentligt, om det kommer til at staae der eller ikke, men anseer det forøvrigt for at være noget Overflødig,

idet det nu engang er antaget her i Landet, at der ved en Steen forstaaes en Steen af den Størrelse, og selv om en brændt Steen skulde mangle $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{8}$ Tomme, saa turde det dog ikke have nogen Betydning, hvorimod man, hvis man indfører et bestemt Maal, kunde, naar vedkommende Embedsmand, der skulde paasee det, var meget scrupuløs, vække Tvivl og Betænkelighed ved, om der enten manglede Lidt i eller var Lidt over dette Maal. Med Hensyn til Udvalgets tredje Forslag til § 2 kan der naturligtvis fra Brandpolitietts Side aldeles ikke være Noget til Hinder for, at der tilspøies den Bestemmelse, at Grundmuren skal være muret i Kalk eller Cement, forsaavidt den er udsat for Veirligets umiddelbare Paavirkning, saa at jeg ikke derimod skal gjøre nogen Bemærkning. Naar det er foreslaaet, at det ubetinget skal nægtes at anbringe Vinduer eller andre Abninger i Brandgavlene, er det naturligtvis ganske correct, men det er ogsaa en meget stor Skerpelse ligeoverfor Regjeringens Udcast. Det har saaledes efter Forordningen af 6te April 1832 i Kjøbstæderne uddannet sig som en taalt Praxis, hvilken det rigtignok i de senere Aar er indskærpet ikke at maatte fortsættes — at der i Brandgavlene findes Abninger eller Vinduer, naar Brandgavlen i den ene Bygning rager op over Taget paa Naboens Eiendom. Det er i mindre Huse, som bekjendt, en meget vanskelig Opgave, i det Mindste for de Architecter, som man har i Kjøbstæderne, hvor man ikke hidtil har været vel forsynet dermed, at tilveiebringe Lysning i Værelserne. Naar man nu holder meget stærkt paa, at der i intet Tilfælde, selv hvor en Bygning rager høit op over en anden, maa anbringes Abning i Brandgavlen, er det ganske vist, at Brandsikkerheden derved tiltager, men jeg troer, at det er at gaae lidt strengere tilværks, end man just behøver. Der er til den samme Paragraph af den ærede Landsstingsmand ligeoverfor (Nørgaard) stillet et Endringsforslag, som gaaer ud paa, at den Deel af Gavlen, som ikke er udsat for Veirligets umiddelbare Paavirkning, maa opføres af raat Steen. Det skulde jeg ikke ansee for hensigtsmæssigt at vedtage af den Grund, at jeg antager, at Formaalet med Brandgavlen er væ-